XL. évf. Cluj-Kolozsvár, 1930 május 5. szám

UNITÁRIUS KÖZLÖNY

A VALLÁSOS ÉS ERKÖLCSÖS ÉLET ÉBRESZTÉSÉRE
KIADJA A DÁVID FERENC EGYLET

Alapította: Dr. BOROS GYÖRGY.

FŐBB TARTALOM:

1. Taft H. Vilmos, az amerikai Egyesült-Államok volt elnökének halála.
2. Hozzászólások.
3. Gyermekvilág.
4 Irodalom és egyéb cikkek.

Az ürmösi unitárius egyházközség D. F. E. templomi vegyeskara.

Unitarian school for the ministry
Berkeley
America California

TŰZHELY MELLETT

Taft H. Vilmos

1857—1930.

Az Egyesült-Államok elnöke 1909—1913-ig.
A Legfőbb Biróság elnöke 1921—1930-ig.

Az unitárizmus történetében kevés arisztokratával, főurral vagy más, országos hivatalt viselő férfival találkozunk. Az a sokszor üldözésig fajuló ellenszenve a hatalmasoknak, kik az unitárizmus erősödésétől saját létüket féltették, megakadályozta hitünk magasabb körökben való terjedését. S ha néha akadt valaki, aki hitünk tisztaságát és azt a szabad szellemet, mely egyházainkat itt és külföldön sokáig jellemezte, megszerették, társai mindent elkövettek, hogy az eretnekségből visszamentsék az egyedül üdvözitő egyházak méleg ölére. Négyszázéves történelmünkben mindössze két vagy legfeljebb három államfővel találkozunk. Az első volt János Zsigmond Magyarországnak koronázott királya és Erdélynek választott fejedelme 1540—1571-ig. Ez első unitárius fejedelem igazságos és fenkölt gondolkozásáról tanuskodik a vallás szabad gyakorlatáról hozott az a határozat, mely a Dávid Ferenc és Blandrata inditványára s a János Zsigmond hathatós pártolása mellett kimondotta, hogy hitéért senkit sem szabad üldözni, mert „a hit Isten ajándéka“ (1568). Történt ez akkor, amikor Európaszerte a legkegyetlenebb vallásüldözések boritották vérbe és lángba az országokat. Második unitárius államfőnek számithatjuk Székely Mózest, ki azonban csak pár hétig viselhette Erdély fejedelemségét, mert 1603-ban egy csatában elesett. A harmadik államfő jelen cikkünknek a tárgya, Taft H. Vilmos, aki az amerikai Egyesült-Államok elnöke volt 1909—1913-ig. E tisztség értékét mindenki méltányolni tudja, aki ismeri az amerikai Egyesült-Államok óriási kiterjedését, népességének nagyságát (százhuszmillió lakosa van), ipari és kereskedelmi fejlettségét, valamint gazdagságát, mely a történelemben eddig soha nem ismert fokokig ért el. Ennek a hatalmas birodalomnak volt elnöke (az állam feje, az amerikai alkotmány szerint ez államfőt négy évenként választják) Taft Vilmos. Jelenleg nincs terünk arra, hogy ennek a nagy embernek az életét ismertessük, csak nagy vonásokban annyit jegyzünk meg róla, hogy előkelő amerikai családból született, ősei még az Angliából, illetve Hollandiából bevándorolt első telepesek közé tartoztak, akik hitükért és meggyőződésükért odahagyták hazájukat, állásukat, vagyonukat s kivándoroltak az akkor még vad és civilizálatlan Észak-Amérikába. (1620.) Taft ragyogó politikai karriért

futott be, melynek legmagasabb foka természetesen az elnökség volt, de amelynek letelte után is, mint a Philippi-szigetek első kormányzója és átszervezője, meg később, mint a Legfőbb Biróság elnöke, népének szeretetét és becsülését vivta ki. Unitáriusságához törhetetlenül ragaszkodott s hitét nem szégyenlette nyiltan megvallani bármily körülmények között. Pedig különösen elnökké való választása idején, ellenfelei felhasználták e vallásos meggyőződését ellene s ez uton iparkodtak a választók más vallásu tömegeiben ellenszenvet kelteni iránta. Tervük nem sikerült, sőt ép visszafelé sült el, amenynyiben az ország vezető politikusai és gondolkozói felhasználták ezt az alkalmat arra, hogy egyrészt az unitárizmusra nézve hizelgő nyilatkozatokat adjanak közre, másrészt pedig kiemeljék a Taft jellemszilárdságát, aki hitét és meggyőződését többre becsülte, mint politikai érvényesülését. Taft elnök lett s az unitáriusokat ezentul még ott is tisztelettel fogadták, ahol pedig eddig eretnekeknek hivták őket.

Taft elnöke lett az amerikai unitárius világi férfiak, Laymen's League egyesületének s e minőségében is mindent megtett az unitárizmus terjedése érdekében. Az unitárius egyházat a legszabadelvübb, de Istent kereső és az ő akaratát teljesitő emberek szövetkezése gyanánt fogta fel s többször hangsulyozta, hogy az unitáriusok keresztyének, ugy tradiciójukban, mint Istenről alkotott felfogásukban. (Theisták). Az unitárizmus érdekében kifejtett tevékenysége elismeréseképen az 1927-ben, Prágában tartott Nemzetközi Szabadelvü Vallásos Kongresszus elnökévé választotta, mely tisztsége csak most, halálával szünt meg.

Az a részvét és fájdalom, mely halála alkalmával Amerika minden polgárát elfogta s melynek kifejezője volt az a méreteiben nálunk utolérhetetlen gyászszertartás, melyet a nemzet egyeteme rendezett temetése alkalmával, bizonyitják, hogy Taft H. Vilmos munkássága és jelleme fenségénél fogva ragyogó betükkel irta be nevét nemcsak nemzete, hanem a világ történelmének lapjaira is. Mi, unitáriusok fájdalommal vegyes büszkeséggel emlékezünk meg Taft Vilmosról. Fájdalommal azért, hogy el kellett őt veszitenünk, de egyuttal büszkén, hogy ily kiváló ember hirdette oly fennen a mi szent hitünk igazságát és eljövendő diadalát. *Sz. I. S.*

Ha velünk vagy.

Imát rebeg az ajakunk,
Lelkünk szárnyán megy, repül.
Legyen a te szemed rajtunk,
Ne hagyj minket egyedül.
Hiszen oly félőkké lettünk,
Nincs védő paizs felettünk...
Elhagyott az egész világ,
Csak még te nem, Istenünk.

Ne hagyj minket, maradj velünk,
Te vagy sziklánk és várunk,
Szabadulást — ha szenvedünk —
Egyedül tőled várunk.
A félelem lánca szakad,
Járható lesz az ut s szabad.
Széjjel oszlik a sötétség
És a hajnal meghasad.

Hasadó hajnal-utakon
Mosoly és dalközt járunk,
Nem botorkál lábunk vakon,
Te léssz sziklánk és várunk.
Benned leszünk, meg nem halunk,
Te léssz védelmező pajzsunk!
Egész világ le nem verhet,
Élünk és megmaradunk!

Karolj által.

Édes Atyánk, egyetlenegy Istenünk,
Reménységünk két karjával ölelünk,
Te vagy a mi imádságunk,
Téged hivunk, Téged várunk,
Benned minden bizodalmunk,
Téged dicsér zengő dalunk!

Fölébredést, fényes napot hoztál ránk,
Leborulva szined elé, imád szánk.
Imádságunk minden szava
Jóságodat magasztalja,
Benned minden bizodalmunk,
Téged dicsér zengő dalunk!

Tarts meg ma is édes Atyánk, légy velünk,
Szent hitünknek karjaival ölelünk.
Ez az ölelés ad erőt,
Szenvedés, bün és baj verőt.
Csak benned van bizodalmunk,
Téged dicsér zengő dalunk!

Ölelj által Te is minket, Istenünk,
Hogy ölelő szent karodban ott legyünk.
Ott van *a mi* boldogságunk,
Reménységünk, megnyugvásunk,
Ott van minden bizodalmunk,
Téged dicsér zengő dalunk!

Vári Domokos.

Népes családu unitárius székely gazda igen előnyös feltételek mellett lakást és megmivelésre 18 hold jóminőségü földet kaphat. Bővebb tájékozást nyujt sepsiszentgyörgyi lelkészünk, József Lajos tiszt. esperes. Aki érdeklődik, jelentkezzék saját lelkészénél és ő tájékozást fog szerezni.

NŐK VILÁGA.

Jelentés

a vidéki D. F. egyleti nőszövetségek évi működéséről.

Felső-Fehér kör. (Folytatás.)

1. A *datki* unitárius Nőkszövetsége novembertől áprilisig minden második vasárnap tartott összejövetelt. Ima, ének, felolvasás, szabadelőadás s szavalatok voltak müsoron. Rendeztek karácsonyfaünnepélyt, 142 gyermek kapott ajándékot 2069 leu értékben. A nyár folyamán havonta egyszer gyültek össze. A Nőszövetség ajándékozott a templom részére szószéktakarót, urasztali takarót, papi székre teritőt s a szószék mögé falvédőt 16.000 leu értékben. Ezen szép összeget a hivek közötti gyüjtés eredményezte. Elnök Szén Mihályné.

2. Az *olthévizi* Nőkszövetsége folyó évben 4 uj taggal szaporodott. Elhalt 1 tag, jelenleg 65 a tagok száma. Tartott 4 választmányi, 2 nagygyülést, vallásos felolvasásokat, szavaló-estélyeket és ünnepélyeket. Ezek egyikét 1928 november 25-én, Dávid Ferenc halálának évfordulója alkalmából, gazdag müsorral emlékünnepélyül rendezte. 6 vallásos estélyből nagyobb szabásu volt a karácsonyfaünnepély céljára rendezett estély, perselygyüjtéssel kapcsolatban. Karácsony első napján 18 pontból álló müsorral és Sigmond Józsefné: „Igazság a földön“ cimü kis karácsonyi szindarabjának előadásával szép karácsonyi ünnepélyt tartott. A Nőkszövetsége ez alkalommal 60 gyerek között osztott ki tanszereket, zsebkendőt és szalagot. Ruhanemüben részesült két árva gyermek, kiknek szülei a két másik gyermekükkel egy éjjel, a rájnk gyult házban összeégtek s sebeikbe belehaltak. Fenti adományok értéke 1976 leu. Még két szegény nőt látott el ruhanemüvel s néhány szegény gyermeket 600 leu értékben, mit a szövetségi tagok gyüjtés utján szereztek be. A karácsonyfa földiszitéséhez 27 tag járult hozzá 1035 leu értékben. 1929 junius 16-án Anyák-napját rendezett. Egyik elhalt tagtársuk koporsójára koszorut helyeztek 490 leu értékben. Halottak napján a tagok hozzátartozóik sirját rendbehozták és másoknak is példát adtak arra. Komoly tárgyalás alá vétetett lelkész előterjesztésére Halottak-napja megtartásának kérdése s a tórozási szokásnak végképpen elhagyása s helyébe „Tór és kegyelet“ megváltási alap létesittessék. Igy tekintélyes összeg gyülhetne össze jótékonycélu alapra. Egy kis könyvtár létesitésén is fáradozik a Nőkszövetsége. Pénzvagyon 4940 leu. Elnök Kisgyörgy Imréné.

Kereszturi kör.

1. **Alsóboldogfalván** a D. F. Nőegylet november hónaptól március 15-ig minden második vasárnap este vallásos estélyt tartott.

A program a Közlönyben közölt Kiss Károly-féle tervezet szerint folyt le. Fiatal leányok szavaltak, összesen tíz, nagyon sikerült estélyt tartott. A ref. Nőegylettel együtt rendezett karácsonyfa-ünnepélyt. Az iskolás és más gyermekek számára 800 leu értékü ajándékot osztott ki. Szintén a ref. Nőegylettel kapcsolatosan teaestélyt rendezett, melynek 3500 leu jövedelméből 2000 leut a községben felállitott hősök emléke javára forditott. November 15-én Dávid Ferenc halála évfordulójának megünneplésében közremüködött. Elnök Benczédi Pálné.

2. **Tordátfalván** a Nőkszövetsége 1928 őszén alakult meg. Összejöveteleit minden héten egy este tartotta, tervszerüen megállapitott programmal s kapcsolatban kézimunkával. Rendezett karácsonyfaestélyt a tagok adományából. Egy müsoros estélyt tartott, melynek tiszta jövedelmét 620 leut a tagok adományával kiegészitve, összesen 2380 leut egy fekete bársony urasztali terítő beszerzésére forditották. A terítő varrását és himzését Péter Ödönné lelkészné és Végh Irma végezték. A Nőkszövetsége gondozta az egyházközség elhalt lelkészeinek, jóltevőinek sirját s a templomkert virágágyait. Vasárnaponként az urasztalát virággal diszitette.

Elnök Péter Ödönné, alelnök Végh Irma, jegyző ifj. Boros Józsefné, titkár Boros Giza, pénztáros Fekete Zsigmondné. (Folytatjuk.)

Hozzászólás.

I.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Az „Unitárius Közlöny“ folyó évi 2-ik számából nagy érdeklődéssel olvastam az Evangélistákról irt cikket és egy alkalommal szóbahoztam többek előtt a cikkben elmondott érdekes eseteket, hogy hátha okulnak belőle némelyek.

És képzelje, kedves Szerkesztő ur, mi történt? Volt a társaságban egy világot járt, kimivelődött, hitetlenkedő ember, aki mindenikünknél okosabbnak tartotta magát, pedig azt mondja a közmondás: „Csak az üres kalász tartja magasan a fejét“. És ez a hitetlenkedő azt mondta, hogy nem igaz, amit az ujság mond: mert bizony az ember a majomtól származott.

Hiába bizonygattam, hogy az nem lehet! és vallásos hivő lélek nem mondhat ilyet, de meggyőzni nem tudtam.

Nagyon kérem Szerkesztő urat, sziveskedjék az „Unitárius Közlöny“-ben jelen soraimat leközölni és vitánkat eldönteni, hogyha a hitetlenkedőket nem is tudom meggyőzni, de bár hallgatóságomnak megmutathassam, hogy nekem volt igazam. Hátha másutt is érdeklődéssel fogják elolvasni, mert bizony a mai romlott világban sok a hitetlenkedő, de az igazaknak a reményt és harcot feladni soha sem szabad. Még ha szenvedni is kell az igazságért.

Sinfalva, 1930 márc. 4. **Balla Domokos** gazdálkodó, volt presbiter.

Válasz:

Kedves Balla Ur!

Az Evangélisták cimü cikkben ez áll: „Egyik evangélista állandóan egy hatalmas gorillát (majmot) visz magával (persze, ketrecben) az istentiszteleteire s ott a helyszinen bizonygatja a gorillával, hogy a Darwin-féle elmélet, mely szerint az ember a majomtól származott volna, nem lehetséges, hanem egyedül a Biblia szavai fogadhatók el: Isten teremtette Ádámot és Évát és tőlük szaporodott el az emberiség". Ez a szóbanforgó evangélista tanitása s mi nem ugy emlitettük, mintha egyetértenénk vele.

A Darwin-féle elmélet elégtelensége ma már kétségtelenül be van bizonyitva. Nem a majmoktól származtunk, de szervezetünkre nézve rokonok vagyunk. Ezt többek között leginkább az bizonyitja, hogy a majomvér minden veszedelem nélkül átömleszthető az ember ereibe. (Valaki sérülés következtében sok vért veszit, az orvosok, hogy ne haljon meg, idegen vért ömlesztenek az ereibe. Ez lehet egy más ember vére, de lehet valamilyen emberszabásu majomé is. Más állat vére mérgezőleg hat és azonnali halált idéz elő.)

A majmok legközelebbi rokonaink s közvetve rokonunk az egész állatvilág, sőt ezen tul az egész növényvilág is. Az állatok a növényvilágból fejlődtek ki. Ez a fejlődés évmilliókkal ezelőtt kezdődött és tart ma is. Az alacsonyabb rendü fajtákból magasabb rendüek jönnek létre. Gondoljunk csak arra, hogy a kertész hogy nemesiti a virágokat és a gyümölcsfákat. Az a tudat, hogy mi is az állatvilághoz tartozunk, nem lealacsonyitó, mert nem az a fontos, hogy honnan jöttünk, hanem, hogy mivé lettünk. Kiválóságunkat értelmünk és erkölcsiségünk adja meg. Ez emel minket olyan magasan az állatok fölé.

Az ember teremtése a Bibliában két helyen van leirva. Mózes első könyve II. r. 7. verse szerint Isten az embert a föld porából formálta s azután élő lelket lehellt az orrába. Mivel az ember egyedül volt (ugyanott 18. v.), segitő társat akart neki szerezni. Elaltatta, kivette egyik oldalbordáját és abból alkotta meg az asszonyt. (21., 22. v.)

A Mózes első könyve I. részének 26. és 27. versei szerint Isten csupán legyen szavával teremti az embert a maga képére és hasonlatosságára és pedig mindjárt egy férfit és egy asszonyt.

Első tekintetre látjuk, hogy a két leirás két ember müve. Az első ugy gondolja, hogy Istennek kezdetben porból ki kellett formálnia az embert s ugyanigy az állatokat is. (Móz. 1. k. II. r. 19. v.) A második szerint Istennek csak ki kell gondolnia és mondania, hogy legyen. Mind a kettő tudós ember volt a maga idejében. Legalább is a zsidók között. Ők leirták az ember teremtését ugy, ahogy ők képzelték. Kettőjük között háromszáz esztendő van, amint ezt a mai tudósok megállapitották. Látjuk, hogy ezalatt a háromszáz

esztendő alatt is változott a felfogás. Azóta kétezer esztendőnél is több idő telt el. Az emberiség sokat tanult Lehet, hogy kétezer esztendő mulva a mi véleményeinket sem fogják igaznak tartani az akkori emberek, mintahogy most mi nem tartjuk valószinünek a bibliai leirást.

A Bibliának nem is a tudomány, hanem a vallásos élet terén van meg a nagy jelentősége. Jézus is kétezer esztendővel ezelőtt élt, de az általa hirdetett vallásos és erkölcsi elveket igazaknak és követendőknek tartjuk ma is. És meg vagyunk győződve, hogy ezer évek multán is azoknak fogják tartani az emberek. E vitában tehát nem adhatunk teljes igazat egyiküknek sem.

*

II.

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Nagy örömmel olvastam az Unitárius Közlöny márciusi számában Wenczel Miksa ur hozzászólását, amelyben a Dávid Ferenc-cella körüli terület rendbehozataláról van szó.

Számtalanszor jártam fönt az omladozó várfalak között, amelyek alatt sötét, dohos kazamattában Dávid Ferenc kilehelte a lelkét. Sokszor fájdalmas töprengéssel nézegettem és álldogáltam a teljesen elhagyatott és mindenféle vad burján-növényzettel körülvett szerény siremlék előtt. Szerettem volna itt a burjáncsoportok helyett virágguppokat látni és a cella ajtaja előtt a faltörmelékek helyett rendes pihenő-padokat, a cella tetején a fejlődni nem tudó nyomorék fa helyett hatalmas siremlék-mű oszlopot. Már az utóbbi csak képzeletbeli óhajtás. De már csak annyit megtehetünk, hogy a fölvezető utat egyes helyeken járhatóbbá tegyük, a siremlék körüli területet rendbe hozzuk, környezetét szelidebbé, vonzóbbá és kellemesebbé varázsoljuk. A hatalmas várfalak között elenyésző siremlék igy még az Ő meleg környezetével jobban is érvényesülne s jobban kidomborodva, mindenféle kirándulók, turisták lelkében is kellemesebb benyomást tenne az unitárius Dávid Ferencnek emléke.

Ezek minden nagyobb anyagi megerőltetés nélkül keresztül vihetők, csak egy kis akarat, odaadás kell.

Én részemről szerettem volna erre a célra jelentékenyebb pénzösszeggel hozzájárulni, de mivel szegény müvész-ember vagyok, igy csak a munkám, vagyis müvészeti produkciómmal járulhatok hozzá. Tehát itt küldöm „Déva vára alkonyatkor“ cimü olajfestményemet, kérem, tessenek ezt értékesiteni és a befolyt pénzt erre a célra forditani.

Shakirov Sebestyén festőmüvész, Nagyoánya.

*

A mi kedves müvész barátunk szép ajándékát hálás köszönettel elfogadjuk. A D. F. E. elnökségével történt megállapodás alapján e képet — mely szép aranykeretben a legszebben berendezett lakásnak is diszére válhat, tárgyánál fogva pedig minden unitárius

ember szivéhez a legközelebb áll — ki fogjuk sorsolni. A kép értéke 5000 (ötezer) leu. Ezennel meginditjuk hát 150 (százötven) darab sorsjegy eladását. Egy sorsjegy ára 40 (negyven) leu. A sorsjegyek kaphatók lapunk szerkesztőségénél, vagy vidéken a lelkész uraknál. Tekintve, hogy csak százötven sorsjegyet bocsátunk ki, a nyerési lehetőségek igen nagyok. Ettől eltekintve azonban, a cél szépségére való tekintettel is, kérjük olvasóinkat, hogy a sorsjegyek megvételét tekintsék szivügyüknek.

Jöjjetek imádkozni!

„Szégyellem magam, ó Isten, szégyellem magam. Számat a porba, arcomat sötétségbe rejtem és gyülölöm magam bünömért, melyet bizonnyal te is gyülölsz. Azt a reményt add szolgádnak, hogy szereteted megbocsátó kegyelmét érzi. Ó Uram, fogadd el a megtérőt, a megsebzett, ellenségtől megvert, bünétől megtört, megfáradt és megterhelt bünöst. Könnyits terhemen. Erősits meg hatalmas kegyelmeddel, hogy ezután gondosabban vigyázzak, szilárdabban álljak ellen, szolgálhassalak téged bünözés és megszakitás nélkül. Mint az eltévedt bárány, félreléptem. Ó keresd meg szolgád s én a te parancsolataid nem felejtem.“ *Jeremy Taylor.*

*

„Magamban téged mindig megtalállak. Te segitesz meg minden jóban. Éreztem százszor, hogy egyedül nem tudnám uralni szenvedélyeim, legyőzni szokásaim, követni eszemet, nem tudnék akaratom mellett kitartani. Te adtad nekem ezt az akaratot. Te őrzöd meg a tisztaságát. Te adtál nekem bátorságot, egyenességet és jó érzelmeket. Te teremtettél belém itéleted kivánó, örök igazságodra szomjuhozó szivet.“ * *Fenelon.*

Istenem! Idegen világ ezer kérdése rám mered. Valamit meg kellene oldanom. Uram, milyen gyönge, milyen erőtelen vagyok. Uram, be gyarló. De a Te fiad. Csititsd el nyugtalan szivem. Add: tudjak végzetedben megnyugodni! Adj nekem jó gondolatokat! Illesd számat jó szavakkal! Ámen. *Filep Andor.*

„TRANSSYLVANIA“

Bank Részvénytársaság Cluj - Kolozsvár.

Intézeti székház: Rózsa-utca 1.

Fiókintézetek: Torda, Gyulafehérvár, Marosujvár, Maroshéviz, Ditró, Gyergyószentmiklós, Csikszereda, Csikszentmárton, Kézdivásárhely, Mócs.

Kirendeltség: Aranyosgyéres.

Elfogad betéteket, leszámitol váltókat, bárhova teljesit átutalásokat, meghitelezéseket. Mindenféle banküzletet előnyösen végez.

Szórványaink.

Miért kell szórványainkról tudnunk?

Az élethivatás, a kenyérkereset, a megélhetés lehetősége az embereket széjjelszórja a világ, az ország különböző tájaira. Mi, unitáriusok, számbelileg aránylag kevesen vagyunk s ezen kevés hitrokonunkból is aránylag sok azoknak a száma, kik az unitárius egyháztársadalmi közületeken, anyaegyházközségeinken kivül kénytelenek élni. Az ilyen szórvány-helyeken élők, ha egy buzgó ősi unitárius egyházközségből vittek magukkal lelkükben egy jókora adag meleg szeretetet és ragaszkodást egyházunkhoz, akkor megmaradnak ennek keretében, de ellenkező esetben áldozatul esnek más felekezetek hivásának, térítési akciójának. Igen sok esetben a gyengehitüség, a gyenge akaraterő viszi át könnyen őket más egyházak keretébe azért, mert az egyedüllét, illetve a vallás dolgaiban magárahagyatottságuk érzése csüggedté teszi s hogy ettől menekülljenek, engednek a falujukban vagy városukban lévő más felekezet hivásának.

Ezért a lelkipásztoroknak és a szórványban élő unitárius hiveinknek egyházunk iránt tartozó kötelessége, hogy egymással az egyházi kapcsolatot megkeressék és fenntartsák, mert ha a szórványban élő hiveink egy-egy biztató, hiterősitő levelet kapnak lelkipásztoraiktól, mindjárt erősödik lelkük, mindjárt érzik egyházunk gondoskodó szeretetét s nem érzik magukat elhagyatottaknak. Az ilyen gondoskodás nemcsak megtartást, hanem uj erőt és lelkesedést ébreszt, mert mindig kölcsönösen jóleső érzés a lelkipásztorra és a távolban élő hivőre, hogy a lelkipásztornak, a közvetlen közelben élő hivein kivül, távolban lakó hivei is vannak, kiket nem lát minden vasárnap templomában, legfennebb csak nagy ünnepeken vagy még akkor sem, de annál inkább érzi kötelességét, hogy az ilyen hiveihez biztatást, bátoritást, meleg szeretetet küldjön; a szórványban magánosan élő hivekre lelki felüdülés, táplálék, ha egy-egy vasárnap vagy legalább is minden ünnepen — nem mehetvén templomba —, a családi körben elolvashatják az egyház vezetőjének vagy lelkipásztorának buzditó, hiterősitő apostoli levelét.

Aki nem tudja igy elképzelni az igazi lelkipásztor és a tőle távoli szórványokban élő hivek közti meleg, szoros kapcsolat szükségességét, kivánatosságát, olvassa el Pál apostolnak a Thessalonikabeliekhez irt első levele III-ik részét, hol erre vonatkozólag ezeket olvashatjuk: „. . . amikor megérkezett hozzánk Timotheus titőletek és örömhirt hozott nekünk a ti hitetek és szeretetetek felől és arról, hogy jó emlékezéssel vagytok irántunk, mindenkor kivánván látni minket, amiképen mi is titeket, megvigasztalódtunk reátok nézve, atyámfiai, minden, mi szorongattatásunk és szükségünk mellett is, a ti hitetek által. . .“

Egyházunk vezetőségének, egész egyetemének jól esne tudnia

és éreznie a mi szorongattatásunk és mai nagy szükségeink közepette, hogy elszórtan élő unitárius hiveink lelkének meleg érzése, szeretete és áldozatkészsége biztatóan felénk sugárzik.

Ezért kell ma szórványban élő hiveinkről tudnunk és velök felvenni és megtartani a kapcsolatot.

Szeretnők ennek biztató jeleit és eredményeit látni. ü. j.

Gyermekvilág.

Sárga bakkancs.

Irta: Filep Andor.

— Öcsike, miért nem mész játszani?

— Gondolkozom.

— Ugyan min gondolkozol?

— A sárga bakkancson.

— Miféle sárga bakkancson?

— Amit nagytata igért nekem.

— Mikor igérte?

— Tegnapelőtt.

— Biztosan azért, mert megfürösztötted a kicsi pipéket?

— Azért, hogy ne pipázzak.

— Ejnye, láncos lobogós, hát te gyermek, hogy jöttél ahhoz, hogy pipázzál? Tán jól esik neked az a büdös bagó?

— Nem esik jól. Csipi a számat. Köhögök tőle. A szememet is csipi. De szép.

— Mi szép, a tajték pipa?

— A füst szép. Ahogy jön kifelé. Mint a katlanból. Kacskaringózik. A Marci karikát is tud fujni. Meg akartam tanulni én is. Matyó néni sohasem próbálta?

— Nem. Te se fogod többet ugy-e?

— Nem, mert meg akarom kapni a sárga bakkancsot.

— S nem fog fájni a szived a füstért?

— A sárga bakkancs szebb a füstnél is.

— Nesze, adok neked egy darab kalácsot s eredj ki te is játszani.

— Nem kell a kalács, Matyó néni. Inkább beszélgessünk.

— Beszélgessünk? Miről akarsz te beszélgetni?

— A sárga bakkancsról.

— Hát mit beszéljek én neked róla?

— Mondja el, hogy milyen lesz.

— Mondd el inkább te, hogy milyent akarsz.

— Bornyubőrből legyen. Patkót is tegyenek rá. De az orrára ne szegezzenek pléhet. Olyan csak az egészen kicsi gyermekeknek van. Engem csufoltak érte az iskolában. Most már nagy vagyok. Tudok ügyelni, hogy ne koszoljam le az orrát. Ugy-e, Matyó néni, nem tétet reá pléhet?

— Meglátom. Ha jól viseled magad. Na ne busulj, ugy lesz, ahogy te akarod.

— Füzős legyen. Én nem láttam gombos bakkancsot még soha. Az igazi bakkancs mindig füzős. Hátul legyen neki felhuzója. Az nem csuf. A bakkancsnak olyan a formája, hogy felhuzója is lehet. Feri bácsi azt mondta, hogy ép az adja meg neki a formáját. Feri bácsi tudja; neki is van szép sárga vadász bakkancsa, télen abban volt itt, mikor a nyulat hozta.

— Biztosan te is azért akarsz sárga bakkancsot, hogy vadászni mehess.

— Apuka ugy se vinne el. Az én puskámmal csak madarat lehet lőni. Nem is szól. Apuka sohasem lőtt madarat. Még nyulat sem. A nyul nem tud az emberrel szembe állni. Apuka csak vaddisznót lő. Annak agyara van. Az ki is tudja hasitani az embert. . . . Kapcsokat is tesznek a bakkancsra?

— Szoktak kapcsokat is. Ha kapcsokat tesznek akkor könynyebben lehet felhuzni.

— Én mégis jobban szeretem kapcsok nélkül: A kapocs mind kivágja a cipőfüzőt. Milyen csúf, hogyha össze kell bogozni. Nem is tart sokat. Ha letörik a feje, nem lehet befűzni. Amig több nem törik le, nem tesznek ujat. Az pedig kivágja a bőrt. Kivel csináltatja nagytata?

— Gyurival.

— Gyuri nem tud szépet csinálni. Ő csak falusiaknak dolgozik. Ő a felső bőrt egybe varrja.

— Hiszen azt egybe is kell.

— Ó akkor Matyó néni nem tudja, hogy mit akarok. Matyó néni nem látott békanyelves bakkancsot?

— Még békanyelvet is tegyenek a tiédbe?

— Biztosan tudja, csak nem akarja tudni.

— Biz én nem tudom, mondd csak.

— Azt egészbe szabják. A nyelvet is. Tudja Matyó néni, nem csak ugy odavarrják. Abba nem megy be a viz. Arra külön varrják rá a felső részét. Jancsika mondta. Neki is olyant vettek.

— Olyan szép legyen a tied is, mint a Jancsikáé?

— Szebb is lehet. A Jancsikáé nem egészen szép. Nincs két pléhgomb a felső részén, mint a Feri bácsién. Az azért jó, hogy nem bomlik fel a varrás. Az is hozzátartozik a bakkancshoz.

— Mint a bakkancsszeg?

— Bakkancsszeget nem tétetek rá. Kilyukassza a pádimentumot. A szőnyegbe is beleakad. A sár is közé rakódik. Olyan csak a katonáknak van. A muszkáknak is olyan volt. Emlékszik? Vaszilijnek. Matyó néniék nem szerették a muszkákat?

— Szerettük. Miért kérded?

— Azért, hogy elmentek.

— Hazamentek.

— Hát akkor miért jöttek ide?

— Nem jöttek, hozták őket.
— Hogy ingyen dolgozzanak?
— Azért.
— A foglyokért háboruznak?
— Nem, hanem az országért.
— Hogy elvegyék a földet?
— Igen.
— De Árpád bácsitól sem vették el mind.
— Mindenkinek a földje az országé. Azért adót kell fizetni.
— Kié lesz az adó?
— Abból utat épitenek, vasutat, kórházat, iskolát, állomást s fizetik a hivatalnokokat.
— Mindenütt?
— Mindenütt.
— Hát akkor nem mindegy, hogy ki szedi az adót?
— Nem, mert Németországban németül kell beszélni, Franciaországban franciául, Romániában románul.
— Akkor azért háboruznak, hogy aki győz, annak tanulják meg a nyelvét?
— Azért.
— S akinek meg kell tanulni, az nem haragszik?
— De igen.
— S a többiek annak örvendenek?
— Igen.
— De abból megint háboru lesz.
— Az.
— S az emberek csak ezért háboruznak?
— Csak ezért.

Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank R.-T.

Cluj Piaţa Unirii (Mátyás kir.-tér) 7.

Fiókjai: Dés, Dicsőszentmárton, Gyulafehérvár, M.-Vásárhely, Nagyváradon és Temesváron.

Saját tőkéi 143 millió lej.

Affiliált intézetei: Tordaaranyosmegyei Takarékpénztár Rt. Tordán, Alsófehérmegyei Gazdasági Bank és Takarékpénztár Rt. N.-Enyed. Udvarhelymegyei Takarékpénztár Rt. Székelyudvarhelyen és Sz.-Kereszturon, Szászrégeni Takarék és Hitel Rt. Szászrégenben, Népbank Rt. Bánffyhunyadon, Szamosujvári Hitelbank Rt. Szamosujváron.

Betéteket elfogad. **Betéteket elfogad.**

Minden banküglyetet legelőnyösebben végez.

Engedélyezett devizahely. Áruraktárai a vasut mellett.

— Hát miért nem beszélnek mind egy nyelven?

— Te beszélnél csak románul?

— Matyó néni, én nem románul beszélnék, én csak azon a nyelven beszélnék, amelyiken mindenki beszél.

— De ha mindenki azon beszélne?

— Akkor az nem is volna román nyelv.

— Hát hogyne volna?

— Nem biza, mert ha más nem volna, akkor annak nem volna neve.

— Hát nap csak egy van, annak nincs neve?

— Ó én nem ugy gondoltam.

— Hát hogy gondoltad?

— Én nem tudom megmondani, de azért nem ugy.

— Csacsi vagy.

— Akkor mondja meg Matyó néni.

— Mit mondjak meg?

— Jó, ha az embérek háboruznak?

— Nem jó, de kell, hogy háboruzzanak.

— Miért kell?

— Mindig is háboruztak, ezután is fognak.

— Igen, de én ezután nem akarok.

— Na látod, valaki jön, aki azt mondja, hogy ő akar háboruzni; te azt mondod, hogy nem akarsz, összevesztek s mindjárt kész a háboru.

— Igen, de akkor én inkább azt mondom, hogy én is akarok, csakhogy ne háboruzzunk.

— Akkor te gyáva vagy.

— Matyó néni, én nem vagyok gyáva. Engem ha az iskolában is megüt egy nagyobb fiu, mindjárt visszaütöm, pedig tudom, hogy megver.

— S nem mondod meg a tanitó bácsinak?

— Nem.

— Na látod, épen igy lesz a háboru.

— Igen, de ha mindenki egy nyelven beszélne, akkor nem lennének országok, akkor nem volna, ki háboruzzon.

— Igazad van. Ugy hát nem veretsz bakkancsszeget a bakkancsodba?

— Gummisarkot sem tétetek rá. A Jancsikáén az is van. Az nem talál. Bakkancsra nem kell gummisarok.

— Mivel fogod takaritani?

— Hát nem Mari takaritja?

— Mivel takaritsa Mari?

— Zsirral szokás.

— El fogja kenni a kezed, mikor befüzöd.

— Nem cérna füzője lesz. Már meg is vettem a szijjat. A szijj nem zsiroz. Az is magába szivja a zsirt.

— Csokorra kötöd?

— Azt nem szokás csokorra kötni. Azt el kell dugni, hogy ne látszodjék. Gyuri bá' megtanitott rá. A szijjat nem kell kettőbe fogni. Jaj, szinte elfelejtettem. Most nem ugy csinálják a bakkancsot, mint rég. Még a cipőket se. Ugy-e, milyen rossz volt, hogy a rámáján a cifrák közé bement a sár? Alig lehetett kivájni. Most nem olyan. Most nem cifrázzák. Láttam a Feri bácsién. Most egy kerek bőrt tesznek oda. Most nincsen helye a sárnak. Csinálják ugy az enyémet is.

— Ugy csinálják. Mondd csak, miért akartál te épen sárga bakkancsot? Szebb a sárga cipőnél?

— A sárga cipőnél?

— Igen, amilyen kapitány Ferin volt vasárnap.

— Annál nem szebb.

— De van olyan szép?

— Olyan épen nincs.

— Nem szerettél volna inkább egy olyan sárga cipőt?

— Szeretni szerettem volna.

— Hát miért nem kértél inkább azt nagyapától?

— Nem kértem.

— Nem kértél?

— Tudja, Matyó néni, eddig nagyapa vasárnap lakkcipőben járt. Aztán máskor is mindig sevrócipőbe. A sárga is olyan volt neki. Az jó puha.

— Az.

— Aztán most nagytata öregebb lett. Biztosan a lába is jobban fáj már, amikor megyen. Tudja, ha sokat megyen. És nagyapa mégis most vadászbakkancsban jár s vasárnap is csak boxcipője van neki.

— . . . Hát ha lenne egy háboru azért, hogy nagyapa ismét sevrócipőben járjon, te is elmennél?

— . . . Matyó néni, megyek ki én is játszani.

●●●

Egyleti élet és munkásság.

Élőképsorozat a Bibliából. Nagycsütörtökön este 8 órakor fényes sikerü élőképes előadást rendezett a Nőkszövetsége Kolozsvárt, az unitárius kollégium tornatermében. Jézus életének eseményeiből 12 képet állitott össze Tóth István festőmüvész a tőle már megszokott müvészi izléssel és festői elrendezésben. Az élőképeket kétkét percig mutatták be a közönségnek s ez idő alatt Ütő Lajos igazgató-tanitó harmonium kisérete mellett Gyallay-Pap Domokosné urnő énekelt megfelelő tartalmu egyházi énekeket. Az élőképeket bevezette dr. Varga Béla egyházi főjegyző afia tartalmas, szép előadásával. A 12 kép tárgyai a következő jelenetek voltak: 1. Hegyi beszéd. 2. Jézus és a gyermekek. 3. „Jöjjetek én hozzám, akik megfáradtatok!“ 4. Jézus és a gazdag ifju. 5. Jézus, Mária és Márta. 6. Bevonulás Jeruzsálembe. 7. Utolsó vacsora. 8. Judás csókja. 9. Jézus elfogatása. 10. Péter megtagadja Jézust. 11. Jézus Pilátus előtt. 12. Jézus a keresztfán. Résztvevők: Nők: Weress Jenőné, Szilágyi Lászlóné, Gálffy Zsigmondné, Jancsó Éva, Kelemen Erzsike, Demény Ida, Ferencz Magda, Kovács Margitka, Gyergyai Judith, László Edith, Pálffy Erzsike, Gál Nusi. Férfiak: ifj. Hadházy Sándor, Ferencz József, Mikó Imre, Sükösd Pál, Török Mihály, Nagy Sándor, Nagy Béla, Végh Mihály, Kovács Lajos, Fülöp Árpád, Darkó Béla, Gálna Sándor, Rázmán Mór, Lőrinczy Gergely, Bede Emil, Kovács Domokos, Nagy Ferenc. Gyermekek: Demény Sárika, Gyergyai Árpádka, Gyergyai Ferike, Pap Dodó, Weress Zsófika, Kauntz Kornélia, Hadházy Éva, Nagy Edith, Nagy Emmuska, Márkos Bandi, Gaál Ilonka, Lőrinczy Éva, Gálffy Totyó, Gálffy Motyó, Vaska Dezső, Vaska Béla, Vaska Klára. A rendezést fáradtságot nem ismerő lelkesedéssel és igazi női izlésre valló körültekintéssel a Nőkszövetsége tagjai látták el. A kitünő sikerü előadást, értesülésünk szerint, meg fogják ismételni valahol a vidéken.

Ki a jó unitárius? Az, aki mindig épiteni, javitni, haladni, rendet csinálni, békitni, szeretni és gyülölséget szüntetni akar. Az, aki szereti a templomot, tiszteli a papot, becsüli a tanitót és mindig szeretne valami jót tenni embertársaiért, egyházáért. Az, aki jó magyar, hüséges hazafi, tiszta életü polgár. A jó unitárius szereti és megbecsüli hitrokonát s boldog, ha találkozik vele.

Alapitói dij 1000 leu, minek ellenében az Unitárius Közlöny ingyen jár!

Egyházi és iskolai mozgalmak.

Püspöki vizsgálat. Főtiszt. Püspök ur folyó évi május hó 12—25. napjain a háromszéki egyházkör egyházközségeiben tart vizsgálatot. Az egyházkör vezetőségén kivül kiséretében lesz mint titkár Sigmond József homoródjánosfalvi lelkész. Május hó 18-án Brassóban lesz a vizsgálat, hová dr. Varga Béla egyházi főjegyző is le fog menni istentisztelet tartására.

Hymen. Major Sándor komjátszegi lelkészünk eljegyezte Antonya Annuskát, Antonya Mihály szováti lelkészünk bájos leányát. Gratulálunk! — Bereczky Sándor szentháromsági birtokos február 18-án adta férjhez két bájos leányát: Magdát és Katót. A bensőséges családi ünnepségen Fazakas Jenő adta rá az egyházi áldást a két ifju párra. Magdát Fazakas Sándor vadadi tanitó és Katót Fülöp Zoltán iklandi lelkész afia vette nőül. Istennek áldását kérjük a két uj párra.

Lelkészbeiktatás Mészkőn. Április 6-án, vasárnap délelőtt iktatta be festői szépségü egyházközségünk, Mészkő, uj lelkészét: Balázs Ferencet. Dr. Gál Miklós köri f. ü. gondnok felolvasta a Püspök ur kinevezését, utána Balázs Ferenc tartotta meg beköszöntő beszédét, majd Lőrinczy Dénes köri esperes beiktatta az ifju lelkészt. E szép beiktató ünnepség, melyen ugy a torda-aranyosi körből, mint Kolozsvárról nagy számmal jelentek meg egyházi életünk vezető egyéniségei, a legszebb sikerrel ünnepi hangulatban folyt le. Az ifju lelkésznek, Balázs Ferencnek, ki már eddig szép sikerrel munkálkodott egyházi életünk előbbrevitele érdekében, jó sikert kivánunk!

Köszönet. Kiss Sándor volt dicsőszentmártoni énekvezér családja, édesatyjuk halála alkalmából Erdélyből küldött részvétnyilatkozatokért Pesterzsébetről, lapunk utján mondanak szives köszönetet.

Halálozás. Amerikából hozott szerkesztőségünkbe gyászhirt a posta. Ütő Árpád clevelandi üzletember 55 éves korában hirtelen meghalt. Ütő Árpád Nagyajtán született, majd kolozsvári lakos lett. Innen vádorolt ki az Egyesült-Államokba, ahol szorgalmával és jellemével nagy tiszteletet váltott ki magának az amerikai magyarság körében. Pár évvel ezelőtt itthon járt s az akkor feleleventett régi emlékek ugy megtöltötték a szivét, hogy Amerikába való visszatérte után már nem találta magát otthon. Allandóan hazavágyott. Nagyrészben a honvágyának tulajdonitják, hogy az egyébként életerős, javakorában levő ember hirtelen szivszélhüdésben meghalt. Temetése óriási részvét mellett folyt le Clevelandban. A Magyar Önképzőkör hatalmas helyiségében fele sem tért el a gyászoló közönségnek s aki be tudott jutni, omló könnyekkel hallgatta végig dr. Csutoros Elek református lelkész gyászbeszédét, majd a magyar cigányzenekar játékát, mely az elhunyt kedves dalát játszta el a koporsó mellett: „Csak még egyszer haza tudnék menni . . .“ Ütő Árpád halálát

feleségén, két gyermekén és unokáin kivül itthon maradt testvérei: Ütő Béla alsórákosi esperes, Ütő Áron volt sepsiszentgyörgyi árvaszéki elnök, Ütő Lajos kolozsvári igazgató-tanitó és Györke Béláné gyászolják. Isten adjon megcsendesedett porainak békét ott az idegen földben! — Ugyanezt az Ütő-családot még egy gyász érte Ütő András bőrkereskedő, a sepsiszentgyörgyi unitárius egyházközségnek 40 év óta presbiter hivének halálával, ki életének 80-ik évében csendesen elhunyt. Az elhunytban Ütő Áron volt árvaszéki elnök apósát gyászolja. Nyugodjék csendesen!

Mindenkinek kellene olvasni az Unitárius Közlönyt, aki jó unitáriusnak tartja magát. Mindenki örömét leli benne. Egy családból sem szabad hiányozni ennek a kipróbált unitárius ujságnak. Ára egész évre 60 lei.

Nyugtázás. Az egylet pénztárába március 20-tól április 25-ig előfizetői és tagsági dijat fizettek: Pap Benjámin Bencéd, Nagy Magda, Bertalan Juliska, Csézár Poli Kolozsvár, Szabó Zsigmond Nyárádgálfalva, Pap Ferenc Bencéd, Sándor Mihály Homoródalmás, László Domokos Lupény, Unitárius Főgimnáziumi Könyvtár, özvegy Csongvay Lajosné Marosvásárhely, Biró Izsákné Segesvár, Nagy Pálné Mezőbergenye 1930-ra; Unitárius Egyházközség Lupény 1924—30-ra; Koronka Dénes Vulkán, Pataki Kálmán Nyárádszentlászló 1929—30-ra; Kiss Dénes Kökös 1927-re; Unitárius Egyházközség Kökös 1928—30-ra. Alapitói dijban fizettek: Kereki Gábor Battonya 250 leut, Márkos Albertné Kolozsvár 500 leut és Szinte Janka Désfalva 200 leut. Emlékadomány cimen fizettek: Unitárius Egyházközség és Lőrinczy Dénes Lupény 100—100 leut, Pungucz Ágnes Torockószentgyörgy 50, Pálffy István Marosludas, Borbély Nagy Miklós, ifj. Zalányi Samu Torda, özv. Csongvay Lajosné Marosvásárhely, Biró Izsákné Segesvár, Antal Miklós Bánffyhunyad, Nagy Pálné Mezőbergenye és Adorján Jenő Segesvár 40—40 leut. A Dávid Ferenc-emléktábla alapra ajándékozott a vadadi D. F. E. 50 leut. Kolozsvár, 1930. április 25-én. *Gálfi Lőrinc* pénztárnok.

Irodalom.

Zsoltár pályázat. Az 1929 augusztus 23—25-én Dicsőszentmártonban tartott II. unitárius ifjusági konferencián főt. dr. Boros György püspök ur a következő pályázatot tüzte ki: „Irandó egy vallásos tartalmu énekszöveg. Irandó vagy már meglevő szövegre, vagy uj szövegre dallam a hit erősitésére és a lelki bátorság fokozására. Pályadij 500—500 leu". A pályázat megejtését a szives alapitó az ifjusági körök egyetemes szervezetére bizta s eredeti intenciója az volt, hogy a tollforgató fiatalokat zsoltárirodalmunk felfrissitésére buzditsa.

Sok szó esett konferenciánkon arról, hogy a test vagy a lélek a fiatalság kritériuma, vannak-e lélekben fiatalok, vagy fiatal öregek? Amidőn sajnálattal állapitjuk meg, hogy a pályázaton fiatal fiatalok kis számmal és mérsékelt sikerrel vettek részt, egyben örömmel tapasztaltuk, hogy a lélekben fiatalok annál nagyobb ambicióval és gazdagabb sikerrel szerepeltek, biztositva pályázatunk irodalmi szinvonalát. Igy ha a beérkezett pályamunkák nem is fedik az alapitó eredeti gondolatát, mégis zsoltárirodalmunk számos uj müvel gyarapodott.

A püspök ur, Pálffi Márton, Ütő Lajos és Szent-Iványi Sándorból álló biráló bizottság a napokban fejezte be munkáját. Ezek szerint:

1. Az énekszöveg pályázatra beérkezett 6 munka a következő jeligékkel: „Ember küzdj és bizva bizzál", „Ajkunkról száll, zeng az ének", „El ne hagyj", „Ora et labora", „Fiaim csak énekeljetek" és „Bizalom". Ezek közül, mint a legjobb, a „Bizalom" jeligés három énekszöveg részesül 500 leu jutalomban. Szerzője: Vári Domokos lelkész Lókod.

2. A dallampályázatra beérkezett „Fiaim csak énekeljetek" jelige alatt 10 pályamunka, „Dicsérjük az Urat" jeligével két mü, „Ajkunkról száll, zeng az ének", „El ne hagyj", „Az unitárius ifjak imája" jeligékkel pedig egy-egy munka. A biráló bizottság véleménye alapján 500 leu jutalomra érdemes az „Ajkunkról száll, zeng az ének" jeligés zenemü. Szerzője: Kozma Miklós énekvezér-tanitó Ádámos. Dicséretre érdemes a „Fiaim csak énekeljetek" jeligés pályamunkák közül az „Igéd előtt" cimü dallam. Szerzője: Pálffy Ákos énekvezér Homoródszentpál. Ugyancsak dicséretet érdemel a „Dicsérjük az Urat" jeligés dallamok közül „Téged kereslek" cimü dal. Szerzője: Vajda Antal énekvezér Fiatfalva.

Az összes pályamunkák a D. F. E. I. K.-ök Egyetemes Szervezetének tulajdonában maradnak. A dijat nyert müveket sajtó utján hozzuk nyilvánosságra. A nem nyert pályázatok jeligés leveleit megsemmisitettük. Az első dijjal jutalmazott zsoltárok szerzői pályadijukat Gálfi Lőrinc D. F. E.-i pénztárosnál vehetik át.

Végül hálás köszönetet mondunk dr. Boros György püspök urnak, aki a pályázat létrejöttét lehetővé tette és alkalmat adott számos egyházi énekköltőnknek tehetségük kifejtésére. Köszönet illeti a verseny résztvevőit is, akik bebizonyitották, hogy zsoltárirodalmuuk fejlődésképes. Reméljük, hogy a kitüntetett munkák énekeskönyvünk kánonját elérve, ennek egy ujabb kiadásában nemsokára egyházunk közkincsévé fognak válni.

Mikó Imre.

„Szivemet hozzád emelem"

Női imakönyv, szerkesztőségünknél megrendelhető: fehér kötés 200 L., bőrkötés 200 L., egyszerübb bőrsarokkal 100., 80. és 60 Leu.

S. Nagy László: Harc a végeken. (Az erdélyi irodalmi küzdelmek hőskorából. Erdélyi Szemle kiadása. Kolozsvár, 1930. Kis 8-ad rét 61 oldal.) S. Nagy Lászlónak ez az uj könyve azokat a küzdelmeket örökiti meg ebben a kis müben, amelyeket a ma már széles mederben hömpölygő erdélyi irodalom vize akkor, a világháboru után, vivott a közönnyel, fásultsággal és rosszakarattal. Különösen az 1919—1920. évekről találunk benne részletes leirást szerzőtől, aki akkor lapjának, az akkori Erdélyi Szemlének az élén ezt az irodalmi uttörő munkát végezte. Jékey Aladár, Deák Albert, Kovács Dezső stb. ma már ismert nevü vagy elköltözött iróink, valamint a Napkelet, Zord Idők, Tavasz, Magyar Szó cimü irodalmi folyóiratok leirását, portréit igen hiven tükrözteti a szerző. Akit érdekel az erdélyi irodalom bölcsőkora — s kit ne érdekelne? — az élvezettel fogja olvasni ezt a könyvecskét. Kapható az „Erdélyi Szemle" kiadóhivatalában Kolozsvár, Cal. Victoriei 37. Ára 50 leu.

Az 1930. évi Unitárius Naptárban közzétett Egyházi és Iskolai Névtár adataihoz helyreigazitó megjegyzéseket kaptunk. Tekintve azonban, hogy e névtárat teljes egészében a püspöki irodából kaptuk s az adatok helyességéért nem mi felelünk, kérjük e helyreigazitásokat o d a küldeni be. A D. F. E. tagozatainak tisztikarait viszont mi állitottuk egybe s ezért készséggel pótoljuk a nagyajtai D. F. E. tévedésből kimaradt tisztikarát: A nagyajtai D. F. E. Nőkszövetsége 1929-ben 50 rendes taggal müködött. Elnök özv. Molnár Sándorné, titkár Taar Gézáné, jegyző Gazdag Miklósné, pénztáros ifj. Benedek Gyuláné, ellenőr özv. Péterffi Lőrincné. Ifjusági Egylet vezetői: Taar Géza lelkész, Gazdag Miklós tanitó, Gyulai Ilona tanitónő.

Balázs Ferenc: Bejárom a kerek világot cimü munkáját lelkészek, tanárok, tanitók s közkönyvtárak a szerzőtől (Cheia, jud. Turda) a 225 leus bolti ár helyett 150 leuért megkaphatják.

Minden kézirat Szent-Iványi Sándor szerkesztő cimére Cluj, Unitárius Kollégium küldendő.

Kéziratokat nem adunk vissza!

Előfizetési ár: Egész évre 60 L. Magyarországra 90 L. Egyes szám ára 8 L. Akik a 60 L. egy összegben előre befizetik, a Dávid Ferenc-Egylet rendes tagjainak tekintetnek. Örökös alapitódij 500 L. Minden pénz **Gálfi Lőrinc** egyleti pénztároshoz küldendő.

Felvilágositásul. A főgimnázium zenetanszékének az 1929—1930. isk. évre szóló betöltése ügyében, az unitárius nyilvánossággal közlöm a következőket: *Kiss E. zenetanárnak a müködési engedélye a f. isk. évre meg volt a székelyudvarhelyi róm. kath. főgimnáziumhoz (100415—1929. Minist. Instr. sz.). Ezt az autorizációt Kiss E. áttétette és érvényesittette a mi intézetünkhöz*, mivel egész családjával Kolozsvárra költözött arra az időre, amig az állami konzervatóriumba beiratkozva, államérvényes zenetanári diplomáját megszerzi. Kolozsvár, 1930 április hó 28. *Gálffy Zsigmond,* igazgató.

Nyomatott „Corvin"-könyvnyomdában Cluj-Kolozsvár, Str. Iorga (volt Jókai-utca) 17 sz